

28. И Агриппа рече на Павла : Безъ малко мя убѣждаваш да станѣ Христіанинѣ.

29. А Павелъ рече : Молилъ ся быхъ Богу щото не токо безъ малко но на пълно, и не само ты но и всички които мя днесъ слушатъ да станѣтъ таквизи какъвѣто съмь и азъ, освѣнъ тѣзи оковы.

30. И това като рече той, станѣ царь-тѣ и управитель-тѣ и Верникія, и сѣдящи-тѣ съ тѣхъ ;

31. И като отидохъ на странѣ говоряхъ помежду си и казувахъ : Тойзи чловѣкъ не прави нищо достойно за смъртъ или за оковы.

32. И Агриппа рече Фесту : Тойзи чловѣкъ можаше да ся пусне, ако не бѣше ся отнеслъ за сѣдбѣ прѣдъ Кесаря.

ГЛАВА 27.

1. И когато бы рѣшено да отплуваме въ Италиѣ, прѣдадохъ Павла и други нѣкои вързаны на стотника, именемъ Іулія, отъ пѣлкѣ-тѣ Августовѣ.

2. И влѣзохмы въ корабѣ Адрамитскій, и отвезохмы ся съ намѣреніе да плуваме около Азійскы-тѣ мѣста ; имахмы още съ насъ си Аристарха Македонца отъ Солунъ.

3. И на другій-тѣ *день* стигнѣхмы въ Сидонъ ; и Іулій ся докарваше чловѣколюбиво съ Павла, и дозволи му да иде при пріатели-тѣ си да му пригодять.

4. И отъ тамъ като станѣхмы провезохмы ся подъ Кипръ, защото вѣтрове-тѣ бѣхъ противни.

5. И като прѣплувахмы море-то Киликійско и Памфилійско, стигнѣхмы въ Миры, Ликійскій *градъ*.

6. Тамо стотникѣ-тѣ намѣри корабѣ Александрійскій който плуваше за Италиѣ, и тури ны въ него.

7. И мудро като плувахмы доволно дни и едвамъ стигнѣхмы въ Книдъ, понеже не ны пуцаше вѣтрѣ-тѣ, проплувахмы подъ Критъ срѣщъ Салмонъ.